

C199 – BIN17

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

29 mei 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de beslissingen van de Vlaamse Regering inzake de regelgevingsagenda en de cellen voor wetkwaliteit	1
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de berichtgeving over de evolutie van de communautaire verschillen in de ziektekostenuitgaven en de houding van de Vlaamse Regering ter zake	4

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de beslissingen van de Vlaamse Regering inzake de regelgevingsagenda en de cellen voor wet kwaliteit

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, op de agenda van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 stonden belangrijke beslissingen geagendeerd met betrekking tot de invoering van de regelgevingsagenda en de concrete uitbouw van de cellen voor wet kwaliteit. Het zal u niet verwonderen dat dit ons verheugt: we zijn daar in deze commissie al een tijdje mee bezig. Niet alleen is een goede regelgeving belangrijk voor de rechtstreeks betrokkenen, de bedrijven, de mensen, de verenigingen, de lokale besturen, maar het is ook een belangrijke economische vestigingsfactor voor nieuwe bedrijven. Dat wordt al te vaak niet vermeld.

Op die manier voert u het Vlaamse regeerakkoord uit. Dat is positief. U zult met die beslissing ook een aantal belangrijke aanbevelingen van de SERV uitvoeren. Ik wil hier ook verwijzen naar de motie die onder andere op mijn initiatief in het Vlaams Parlement werd goedgekeurd op 31 januari 2007. Het is goed dat er rekening wordt gehouden met een aantal nieuwe bepalingen in het reglement van ons parlement, die werden goedgekeurd op 9 mei 2007.

Dit alles vormt voor ons het referentiekader om de voorstellen en beslissingen van de Vlaamse Regering, die op 16 mei 2007 geagendeerd stonden, te beoordelen. Vanuit dat referentiekader, mijnheer de minister, heb ik verschillende vragen voor u.

Als eerste stap voor de concrete uitwerking van de regelgevingsagenda worden alle beleidsbrieven voor 2007 gescreend op regelgevende initiatieven en in een overzichtstabel opgenomen. Dat is zeer belangrijk, en wij willen er dan ook op wijzen dat wij op 9 mei 2007 hier in het Vlaams Parlement een reglementswijziging hebben goedgekeurd waardoor het een verplichting wordt om in de jaarlijkse beleidsbrieven een overzicht van de geplande nieuwe regelgeving of van aanpassingen aan de bestaande regelgeving op te nemen. Het is een beetje eigenaardig dat in de beslissingen van de regering niet wordt verwezen naar die bepaling in het reglement. Vanaf 2008 zal het op basis van die reglementaanpassing verplicht zijn om in de beleidsbrieven een overzichtstabel op te nemen.

In de nota van de regering wordt gesteld dat tegen eind 2007 de publieke lijst van regelgevingsinitiatieven uit de beleidsbrieven van 2007 wordt aangevuld met specifieke informatie over die initiatieven. Ondertussen zullen er in september en oktober uiteraard nieuwe beleidsbrieven komen. Wordt in de mogelijkheid voorzien om dan de oplijsting te actualiseren of aan te vullen? Het is belangrijk dat daarmee voor de beleidsbrieven van september en oktober rekening wordt gehouden.

Er wordt ook gesteld, mijnheer de minister, dat deze eerste stap, de overzichtstabel naar aanleiding van de screening van de beleidsbrieven 2007, op een webstek zal worden geplaatst. Zult u daarover communiceren?

Een van de grote voordelen van een regelgevingsagenda is, ook volgens de aanbeveling van de SERV, dat er een grotere transparantie is. Zo kan iedereen weten welke initiatieven er op komst zijn: niet alleen het parlement maar alle actoren die door deze regelgeving zouden kunnen worden aangesproken. Zo kunnen ook zij daarover op voorhand hun ideeën kenbaar maken. Hoe zult u daarover communicatie voeren?

Er wordt ook een sjabloon voorgesteld voor het bundelen van de informatie over de diverse regelgevingsinitiatieven op de publieke regelgevingsagenda, die dus een databank is. Wordt het gebruik van het sjabloon verplicht? Dat was een van de bekommernissen die aanleiding gaven tot de bedoelde motie. Het is heel belangrijk dat het sjabloon verplicht wordt opgelegd, zodanig dat het door iedereen uniform en eenduidig kan worden gehanteerd.

We hadden in de commissie een tijdje geleden een discussie over de cellen voor wet kwaliteit. Ik vroeg toen wanneer deze cellen zouden worden opgericht. We zijn verheugd dat er nu mee wordt gestart. We merken dat de initiatieven van de Vlaamse Regering een grote autonomie overlaten aan de manier waarop dit per beleidsdomein wordt ingevuld. Dat is positief, maar hoe zal dit worden geëvalueerd? Zal hierop toezicht worden uitgeoefend? Wordt dit centraal gestuurd? Wordt daarover ook verslag uitgebracht in deze commissie?

Deze commissie is nog altijd bevoegd voor Decreetevaluatie. We hebben daar nog niet veel aan gedaan. Dat is jammer. Hier hebben we de kans om daar, door middel van een verslag over het functioneren van de cellen voor wet kwaliteit, iets aan te doen.

De ondersteuning van deze cellen zal heel belangrijk zijn. Daarmee staat of valt het initiatief. Het is zeer goed dat er vormingspakketten worden aangeboden,

maar het blijft onduidelijk hoe die cellen zullen worden gestuurd vanuit de dienst Wetsmatiging. Wat zal de specifieke taak zijn van de dienst Wetsmatiging inzake de materiële en personele ondersteuning van die cellen? Geeft die dienst ook richtlijnen voor het opmaken van regelgeving? Dat kan heel belangrijk zijn met het oog op een betere kwaliteit van onze decreten.

Hoe zal de samenwerking tussen de cellen worden gestructureerd? Dat is heel belangrijk in het kader van de opmaak van de RIA's, de reguleringsimpactanalyse, een van de verwezenlijkingen van deze Vlaamse Regering om de kwaliteit van de decreetgeving te verbeteren.

Wanneer zal het halfjaarlijks verslag van de resultaten van de RIA-controles worden opgemaakt en meegedeeld aan het Vlaams Parlement, zoals gevraagd in de motie goedgekeurd op 31 januari 2007?

Het is in het belang van een goede regelgeving en een betere kwaliteit van onze decreten dat hier meer duidelijkheid over wordt verschaft.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Schauvliege, u beklemtoont in uw inleiding terecht het belang van bepaalde zaken. Ik kom er niet meer op terug. We delen daarin dezelfde visie. U wees er ook op dat u hier vroeger al vragen over gesteld hebt en initiatieven genomen.

Ik wil eerst een belangrijk punt verduidelijken. U hebt verwezen naar het nieuwe reglement van het parlement. U zegt dat het niet is opgenomen in de beslissing van de regering die op mijn voorstel genomen werd. Dit klopt. Maar dat betekent niet dat de regering er geen werk van maakt. Er is een protocol van samenwerking tussen het Vlaams Parlement en de regering. De minister-president neemt daarvoor de verantwoordelijkheid. In de agenda van de regering kunt u terugvinden dat de minister-president het protocol, de nieuwe samenwerkingsregeling tussen het Vlaams Parlement en de regering, in mededeling gebracht heeft zodat alle ministers weten waar ze zich aan moeten houden met het oog op het opstellen van de nieuwe beleidsbrieven. Dat is één zaak. Dit zijn twee concrete maatregelen, beslissingen van de regering zelf, met betrekking tot de regelgevingsagenda en de cellen voor wet kwaliteit.

Uw eerste vraag heeft betrekking op het sjabloon. Het gebruik van het sjabloon met aanvullende informatie geldt pas voor de volgende beleidsbrieven. Als ik het in de nota heb over "tegen eind 2007 wordt deze publiek toegankelijke databank verder aangevuld met bijkomende informatie", dan slaat dit op de beleidsbrieven 2008 die eind 2007 zullen worden besproken. U kent de beleidsbrieven die er nu zijn voor 2007. Het was niet helemaal wat het hoorde te zijn. We hebben daarvan de

analyse gemaakt, maar er was dus al een opstart. Vanaf 2008 zitten we met dit sjabloon.

Er is nog geen strikte vorm opgelegd, maar er is bij de nota aandacht voor modellen die toegevoegd zijn. Ik vind het beter om niet te strikt of betuttelend op te treden ten aanzien van de diverse beleidsdomeinen. Het is belangrijk, daarin deel ik u mening, dat elk van de beleidsbrieven inhoudelijk ingaat op punten gevraagd door het Vlaams Parlement. Het is goed om nu de creativiteit nog te laten spelen om daarna te proberen er een model uit te puren. Nu bevelen we de diverse domeinen dus een sjabloon aan voor de opmaak van de beleidsbrieven 2008, en de dienst Wetsmatiging zal dat sterk promoten. We geven ter informatie twee sjablonen: het sjabloon van Werk en dat van Economie, Wetenschappen en Innovatie.

U vraagt naar de bekendmaking en de communicatie. Ik weet niet of u al de tijd hebt gehad om te kijken op de website wetsmatiging.be. Daar staat de regelgevingsagenda al op. Er is een item toegevoegd op de openingspagina dat je onmiddellijk kunt aanklikken. Ik heb een persmededeling verspreid op 17 mei. Er is snelinfo verstuurd binnen de Vlaamse administratie op 16 mei. De dienst Wetsmatiging zal nog specifieke aanwijzingen en richtlijnen aan de leden van de cellen voor wet kwaliteit verschaffen. Er is een vergadering gepland eind juni of begin juli.

In september zal er een studienamiddag plaatsvinden met de leden van de cellen voor wet kwaliteit en dan gaan we bekijken of we nog breder moeten gaan in de communicatie. Op dat moment zal de inhoud ook veel uitgebreider en inhoudelijk sterker zijn. Ik heb ook beslist om alle strategische adviesraden, waarbij alle deskundigen uit de sector betrokken zijn, te informeren over de genomen initiatieven en over de regelgevingsagenda. Daarvoor liggen de brieven klaar. Mocht u voorstellen hebben die breder gaan dan de klassieke perscommunicatie, de studienamiddag en het informeren van de sector, dan zijn die welkom.

Wat het buitenland betreft, bepaalt het SERV-advies over de regelgevingsagenda dat de inhoud in sommige landen beperkt is tot een lijst met de titels van de geplande nieuwe regelgeving, eventueel met aanduiding van de stand in de procedure. Het voorbeeld is het Ministerie van Justitie in Nederland. In andere landen gaat het om tabellen of fiches waarin ook informatie is opgenomen over de doelstellingen van de nieuwe regelgeving, de timing en de te contacteren instantie voor meer informatie. Dat zijn bijvoorbeeld de Europese Commissie en Australië. In nog andere gevallen zijn ook de volledige ontwerp teksten van de voorgenomen nieuwe regelgeving raadpleegbaar. Dat is bijvoorbeeld het geval in het Verenigd Koninkrijk en Canada. De Vlaamse regelgevingsagenda is dus gelijklopend met die van

de Europese Commissie, aangezien we ons willen inschakelen in het Europees beleid van 'better regulation'.

De evaluatie zal gebeuren op basis van de doelstellingen van de regelgevingsagenda zoals bepaald in de regeringsbeslissing van 20 januari 2006, waarbij de cellen voor wetskwaliteit principieel werden opgericht. Het is wel de bedoeling om de evaluatiecriteria vooraf aan de cellen te bezorgen. Er komt daarover een regeringsnota. Zodra de regering de nota heeft goedgekeurd, zal die aan het parlement worden bezorgd.

Er is ook gevraagd hoe het zit met de ondersteuning van de cellen. De samenwerking tussen de cellen voor wetskwaliteit en de dienst Wetsmatiging zal geleidelijk intenser worden. Het is evenwel niet de bedoeling dat de dienst de cellen zal aansturen. Het regeerakkoord kiest voor een andere aanpak. Ik herinner me dat ik bij de regeringsvorming het Canadese model met één centrale cel heb verdedigd. Uiteindelijk is gekozen voor de gedecentraliseerde aanpak: voor cellen per domein. Ik denk dat beide methoden goed kunnen zijn. Vandaag willen we dus niet bevoogdend optreden: de autonomie en de verantwoordelijkheden moeten op het terrein blijven. De cellen zijn ook eigenaar van hun regelgevingsagenda, en dat spoort met het BBB.

De dienst Wetsmatiging verstrekt momenteel wel richtlijnen over de meting van de administratieve lasten in het kader van de compensatieregel, over de RIA en over de opmaak van de kwaliteitsvolle formulieren, maar niet over de coördinatie en de codificatie van de regelgeving. Wel zal de dienst de RIA-controles met de cellen grondig bespreken, bepaalde aspecten van de RIA's verder uitdiepen, de cellen gespecialiseerde vorming aanbieden en de samenwerking en de uitwisseling van gegevens en expertise tussen de cellen bevorderen. Om de samenwerking tussen de cellen voor wetskwaliteit te bevorderen zal de dienst Wetsmatiging regelmatig samenkomsten met alle cellen samen organiseren. Bovendien zal de databank voor regelgeving verder worden uitgebouwd. Dat zal de cellen toelaten meer op mekaars initiatieven in te spelen.

Het verslag over de resultaten van de RIA-controles in de eerste jaarhelft zal begin september aan de Vlaamse Regering worden meegedeeld. Vervolgens zullen de resultaten aan het Vlaams Parlement worden bezorgd. Bovendien bereiden mijn diensten momenteel een nota aan de Vlaamse Regering voor met het oog op de uitbouw van de RIA-databank. Deze databank zal online raadpleegbaar zijn.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Ik dank de minister voor de uitleg. Ik denk dat een belangrijke stap is gezet. Er is een beslissing genomen over de reguleringsimpactanaly-

ses of de RIA's. Nu is er een belangrijke beslissing over de regelgevingsagenda genomen. Dat toont aan dat de regering echt in de diepte wil werken. De betrokken actoren zullen wellicht pas nadien de gevolgen van deze belangrijke stap merken. De kwaliteit van onze regelgeving zal gevoelig verbeteren. Zulk werk in de diepte is veel beter en grondiger dan het werken met lapmiddelen.

Het is goed te kunnen vaststellen dat de motie die het parlement unaniem heeft aanvaard, wordt uitgevoerd. Toch vrees ik een beetje dat de globale aansturing, controle en evaluatie van het werk van de cellen voor wetsmatiging zal ontbreken. Dat moet zeker gebeuren, want die cellen mogen geen eilandjes zijn waarover we geen informatie hebben. Dat laatste zou de kwaliteit niet ten goede komen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Wat dat laatste betreft, wil ik erop wijzen dat er is gekozen voor een verzelfstandiging van elk domein. U hebt natuurlijk gelijk: de cellen mogen geen eilandjes worden. Er is nood aan horizontale werking. Dat is de reden waarom ik ter zake enkele initiatieven heb genomen, zoals de organisatie van vorming. Dat moet allemaal nog groeien. De aanpak verschilt nog van beleidsdomein tot beleidsdomein. Het ene domein is er gevoeliger voor en brengt er meer aandacht voor op dan het andere. Ik denk dat de gedecentraliseerde manier van werken, de geplande bijeenkomsten, de aanwezigheid van RIA's, de controle van het parlement en de interne controle zullen zorgen voor vooruitgang. Ik hoop dat die 'concurrentie' zal leiden tot een kwaliteitsverbetering.

Ik dank u voor uw positieve evaluatie. Ik ben het met u eens dat dit een heel belangrijke stap is. Ook de SERV had daarop aangedrongen. Dat zal bijdragen tot het verbeteren van de kwaliteit van de regelgeving.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: U zegt heel terecht dat de controle van het parlement heel belangrijk is. Wij zullen er nauwgezet op toezien dat de regelgevingsagenda op een goede manier in de beleidsbrieven wordt geïmplementeerd. We zullen dat in september en oktober grondig bekijken. Dan zullen we een grondige evaluatie maken die zal toestaan om een en ander recht te zetten. Dat zal alle actoren toelaten zich te informeren over welke regelgeving in de maak is en zal ook voldoende inspraak mogelijk maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de berichtgeving over de evolutie van de communautaire verschillen in de ziektekostenuitgaven en de houding van de Vlaamse Regering ter zake

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, de jongste dagen en weken is er nogal wat te doen over de gezondheidszorg, niet alleen over de betaalbaarheid ervan en over waar het met de gezondheidszorg heen moet en wat het stijgingspercentage mag zijn, maar ook over de verschillen tussen het Noorden en het Zuiden van het land. Nu weet ik ook dat u het transferdebat, dat tijdens de vorige legislatuur met verschillende studies was ingezet, hebt begraven.

Enkele weken geleden kwam het RIZIV met een hoerabericht: de verschillen tussen Noord en Zuid in de uitgaven in de gezondheidszorg, meer bepaald de ziekteverzekering, zijn de jongste jaren bijna verwaarloosbaar geworden. Men spreekt nog van een paar procentpunten verschil in de uitgaven.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat een van uw coalitiepartners, sp.a, ook dat element gretig heeft aangegrepen om een deel van uw regeerakkoord niet meer te volgen: het overhevelen van de gezondheidszorgen naar de gemeenschappen. Zij zien daar, gezien de cijfers, het nut niet meer van in.

Wie de cijfers bekijkt, merkt dat de uitgavenverschillen voor Vlaanderen vooral ten aanzien van Brussel verkleinen en voor Wallonië stagneren. Het gaat bovendien enkel om de uitgaven voor geneeskundige verzorging, de ziektekosten dus. De uitkeringen voor ziekteafwezigheden op het werk en voor invaliditeit blijven zowel in Wallonië als in Brussel een kwart hoger liggen dan in Vlaanderen.

Bovendien gaat het niet enkel over uitgaven, er is ook een inkomstzijde: de sociale bijdragen die vanuit de drie landsdelen worden betaald. Vanuit Vlaanderen worden veel meer bijdragen betaald dan vanuit de andere regio's. Per inwoner wordt vanuit Vlaanderen 173 euro meer aan bijdragen betaald dan er per Vlaming wordt uitgegeven terwijl dit in Wallonië net omgekeerd is. Voor Brussel is het verschil zelfs nog groter.

Bijna tegelijkertijd met het verschijnen van de RIZIV-cijfers was er de enquête, georganiseerd door de Artsenkrant. Het doet mij een beetje denken aan de commissie-Jadot in het begin van de jaren negentig in het federale parlement, die zogezegd jaar na jaar de verschillen in

kaart zou brengen en die jaar na jaar met andere parameters afkwam. De commissie verzandde in een complete chaos en drukte zo het debat over de verschillen tussen Noord en Zuid, zeker in de gezondheidszorg, de kop in. Uit de enquête van de Artsenkrant bleek dat ongeveer driekwart van de Vlaamse artsen gewonnen is voor het regionaliseren van de gezondheidszorg. Dat is niet alleen omwille van eventuele geldkwesties. Dat is maar een deel van de discussie. Er zijn nog genoeg andere redenen om inzake gezondheidszorg te pleiten voor de homogenisering van de bevoegdheidspakketten. Dat zeggen dus ook die artsen.

Aan Franstalige zijde denkt men daarover precies het omgekeerde. En wat doet dan de bevoegde minister Demotte? Hij zegt: "Wat Vlaanderen denkt, lap ik aan mijn laars. Enkel wat de Franstalige artsen zeggen, is mijn barometer. Daarna zal ik handelen." Volgens minister Demotte zal een splitsing van de gezondheidszorg de capaciteit van het systeem verminderen. In plaats van mee te pleiten en mee na te denken over hoe homogene bevoegdheidspakketten ook in deze sector zouden kunnen worden gerealiseerd, doet hij net het omgekeerde: hij zegt dat wat het preventiebeleid betreft, dat nu al tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort, homogene bevoegdheidspakketten het beste zouden zijn, maar dan wel op het federale niveau. En hij zou er zelfs voor pleiten om het hele preventiebeleid opnieuw aan de gemeenschappen te onttrekken en onder te brengen op het federale vlak. Dit was zijn reactie op de enquête in de Artsenkrant.

Ik houd rekening met het feit dat ongeveer twee derden van uw eigen coalitie niet meer achter dat punt van uw regeerakkoord staat. Ik vraag mij op basis van wat er vorige week is gebeurd zelfs af of uw eigen partij daar nog achter staat. *(Opmerkingen van minister-president Yves Leterme en de heer Eric Van Rompuy)*

De vraag is of de Vlaamse Regering er nog achter staat. Het staat uiteindelijk niet alleen in een verkiezingsprogramma maar, mijnheer de minister-president, het staat ook in uw regeerakkoord. Een regeerakkoord is een belangrijk document. Dat is geen verkiezingsprogramma maar een contract tussen verschillende partners die iets hebben afgesproken – niet om te zeggen wat zij eventueel zouden doen indien zij tot het beleid zouden worden geroepen; neen, het is een contract waarin staat wat die partners zullen doen. Dat is afgesproken. Ik stel vast dat twee derden van uw meerderheid in feite niet meer achter de communautarisering van de gezondheidszorg staat.

Rekening houdend met de cijfers van het RIZIV, waaruit men ten onrechte zou besluiten dat er geen transfers meer bestaan, en met de voorstellen van minister Demotte, als reactie op de enquête in de Artsenkrant, stel ik enkele vragen.

Mijnheer de minister-president, hoe reageren u in het bijzonder en de Vlaamse Regering in het algemeen op het debat over de nieuwe cijfers van het RIZIV met betrekking tot de ziektekostenuitgaven? Wordt de visie van de Vlaamse Regering op de transfers vanuit Vlaanderen naar Wallonië en Brussel hierdoor bijgesteld? Hoe reageren u en de Vlaamse Regering op de argumentatie van minister Demotte met betrekking tot de communautarisering van de gezondheidszorg en de herfederalisering van het preventiebeleid?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hauthem, wij hebben ook met enige verbazing kennis genomen van deze cijfers en van de veronderstelling dat de communautaire verschillen in de uitgaven van de ziekteverzekering min of meer zouden zijn weggewerkt. U hebt zelf verwezen naar de commissie-Jadot. Voor zover wij op de hoogte zijn, is deze commissie aflijvig. Ze is al jaren niet meer bijeengekomen, laat staan dat ze analyses of rapporten over de toestand zou hebben gemaakt. Op zich is dat al een zeer merkwaardige situatie. In elk geval helpt dit niet om de situatie te objectiveren.

De vraag is dan of de cijfers juist zijn. Heeft de pers voorbarige conclusies getrokken? We kunnen hier niet de hele discussie over de transfers voeren. Dat is een onmogelijke opdracht. Wij zijn het er allemaal over eens dat het belangrijkste element van transfers is dat er aan inkomstzijde een differentieel is inzake economische ontwikkeling. Dat is, denk ik, het belangrijkste probleem waarmee dit land wordt geconfronteerd.

Tussen haakjes: gelukkig spreken we niet meer over de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie. We moeten dit nu binnen een Europees kader opvatten, ook wat betreft de monetaire impact van de divergerende economische ontwikkeling. In elk geval: de bijzonderste vaststelling is dat er aan inkomstzijde een groot verschil bestaat.

Er zijn in elk geval grote communautaire verschillen in de deelbudgetten van de uitgavenposten. Het zou ons te ver voeren als we daarop uitgebreid zouden ingaan. Des te meer omdat de motivering voor een communautarisering van de gezondheidszorgen wat mij betreft – ik heb dat altijd gezegd – veel minder gelegen is in de communautaire transfers aan uitgavenzijde en, wat het andere luik betreft, aan inkomstzijde, als een element van sociaal-economische staatsvorming. De motivering voor de communautarisering ligt veeleer in het verschil in medische cultuur en in het feit dat de keuzes die onrechtstreeks binnen eenzelfde federaal kader worden gemaakt, leiden tot veel te grote verschillen. Het gaat dan om keuzes die worden gemaakt zowel door de zorgverstrekkers als door

de beslissende organismen die zich daartussen of daarboven bevinden en die zich richten tot de specifieke noden in de Franse Gemeenschap.

Hoe je het draait of keert, er zijn grote verschillen in zorgconsumptie, in zorgbeleid en in zorglandschap.

Wij hebben bijvoorbeeld geïnvesteerd in een nieuw ziekenhuisconcept, met zorgprogramma's en transmurale klinische paden. Wij werken in de geestelijke gezondheidszorg met zorgcycli en zorgnetwerken. Inzake ouderenzorg leggen wij veel meer nadruk op de thuiszorg. Wij hebben ook specifieke thuiszorgondersteunende initiatieven gecreëerd, zoals centra voor dagzorg en kortverblijf. Wij hebben een continuüm tussen de thuissituatie en de intramurale rusthuiszorg gecreëerd. Aan de overkant van de taalgrens is dat continuüm veel minder ontwikkeld.

Ik zou zo verder kunnen gaan met voorbeelden van zorgvernieuwing aan Vlaamse kant.

Wij hebben in Vlaanderen ook geïnvesteerd in lokaal gezondheidsoverleg, in samenwerkingsinitiatieven inzake de thuiszorg. Er is de doorbraak van het globale medische dossier bij de huisarts, en wij kennen een aantal concrete initiatieven van zogenaamde zachte echelonnering in de gezondheidszorg.

Bij het overlopen van die keuzes wil ik geen waardeoordeel geven – althans niet in het kader van het intrinsiek gevoerde Vlaamse beleid. Ik wil ook geen waardeoordeel geven over wat aan de overzijde van de gemeenschapsgrens al dan niet is gebeurd. Dat is in het kader van de bevoegdheden waarover wij aan beide kanten van de taalgrens beschikken een optie die democratisch gelegitimeerd zal zijn, die gebaseerd zal zijn op de meerderheden in de verschillende parlementen. Daar gaat het niet om. Ik wil wel aantonen dat de culturele verschillen inzake zorgconsumptie, zorglandschap, zorgbeleid enzovoort, groot waren, nog groter zijn geworden en nog verder toenemen.

Je staat tegenover een versnippering van bevoegdheden en verantwoordelijkheden. Dat kan uiteraard niet anders dan verspillend en inefficiënt zijn. Er gaat tijd verloren, er zijn elementen van ingewikkeldheid. Zo is er op dit ogenblik een versnippering van bevoegdheden over niet minder dan negen ministers. De laatste jaren zijn er conflicten geweest tussen de bevoegde overheden in dit land. Op het terrein horen wij ook in toenemende mate signalen van rechtsonzekerheid met betrekking tot dit kluwen van regelgevingen.

Samenhang in het beleid kun je maar realiseren door homogene bevoegdheidspakketten. Het is belangrijk dat nog eens te onderstrepen. Normering, erkenning en financiering horen in één hand. Preventieve en curatieve

ve zorgen horen samen. Welzijn, gezondheidszorg, maar ook onderwijs, onderzoek en innovatie horen thuis in één beleidshand.

Om al deze redenen denk ik dat het gegoochel met cijfers en het mediatieke en politieke gebruik dat ervan wordt gemaakt, weinig ter zake doen. De premisse is niet dat wij omwille van de transfers tot een bevoegdheidsoverdracht moeten komen. De essentiële reden is het verschil in zorgcultuur. De eis tot communautarisering van het gezondheidsbeleid wordt er met deze desgevallend veranderde cijfers inzake de uitgavenpatronen niet minder om.

Dat wat, mijnheer Van Hauthem, het antwoord op uw eerste concrete vraag betreft.

Dan zijn er de argumenten van minister Demotte in verband met de gezondheidszorg en de herfederalisering van het preventiebeleid. Ik denk dat ik daarop impliciet al voor een deel heb geantwoord. Ik hoor in contacten met collega's aan Waalse en Franstalige kant dat men de preventie wil herfederaliseren, niet zozeer uit zorg voor de efficiëntie van het beleid maar gewoon omdat men zegt dat men er geen geld voor heeft. Men rekent erop dat het door een herfederalisering opnieuw federaal kan worden gefinancierd. Ik denk te mogen zeggen dat wij aan Vlaamse kant ondertussen inzake preventieve gezondheidszorg een aantal belangrijke en goede stappen hebben gezet.

De houding van de Vlaamse Regering mag zeker niet worden verward met een gebrek aan solidariteit. Wij willen perfect solidair zijn. De interpersonele solidariteit kan behouden blijven. Alleen moeten wij ervoor zorgen dat elke gemeenschap voldoende ruimte krijgt om – en daar gaat het uiteindelijk om – de beste zorg, de meest op maat gesneden zorg te kunnen geven aan haar inwoners.

Ten slotte, wat betreft de verklaringen over de toekomstige agenda voor een overleg over de overdracht van bevoegdheden: het is eigen aan een verkiezingscampagne dat men uitspraken doet in partijverband en dat men het programma duidelijk stelt. Ik heb daar akte van genomen. Ik heb gisteren of eergisteren nogmaals herhaald dat mijn leidraad de resoluties van het Vlaams Parlement zijn. Ik ga ervoor. Ik zeg dat binnen en ook buiten het parlement. Dat is een correcte houding, en die moet zowel voor als na 10 juni worden aangenomen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat we het over de zienswijze eens zijn. De Commissie voor Institutionele Hervormingen van dit parlement heeft tussen 1995 en 1999, vier jaar lang, de resoluties voor-

bereid. Die commissie organiseerde daartoe hoorzittingen en gedachtewisselingen, ook specifiek over de luiken gezondheidszorg en gezinsbeleid, die één geheel vormden. Toen al pleitte de Vlaamse administratie van Welzijn en Volksgezondheid om het ziekenhuisbeleid volledig naar de gemeenschappen over te hevelen. De criteria en de financiering waren een zaak van het federale niveau, de erkenningen van de gemeenschappen. Vandaag is dat een beetje gewijzigd, maar toch. Toen pleitte men al goed onderbouwd voor die overheveling, op basis van overwegingen van efficiëntie en gezien het verschil in medische cultuur, en afgezien van de geldstromen die daarmee aan de inkomenszijde en de uitgavenzijde gepaard gaan.

Ik stel vast dat u spreekt over de overheveling van de financiering. U moet me dan toch eens uitleggen hoe u dat rijmt met het behoud van de interpersoonlijke solidariteit. In het verleden luidde de mantra dat de solidariteit van gemeenschap tot gemeenschap en van gewest tot gewest in de plaats moest komen van de interpersoonlijke solidariteit. De overheveling van de financiering van de gezondheidszorg staat niet in het huidige en ook niet in het vorige regeerakkoord, want één coalitiepartner was het daar niet mee eens. Als u vandaag echter voor de overheveling pleit, dan vraag ik me af hoe u dat allemaal met mekaar rijmt.

U hebt het over de Vlaamse Regering. U hebt het over 'wij'. Wie is dat dan? Is dat de Vlaamse Regering? Of is dat de minister-president? U zegt dat voor de behandeling van dit dossier de resoluties uw leidraad vormen – al bent u dat standpunt in enkele toespraken al aan het afzwakken. U moet toch ook vaststellen dat uw regeringspartners die leidraad niet meer aanhouden en dus een gedeelte van het regeerakkoord niet meer aanvaarden. U zit dan toch met een existentieel probleem!? Is het niet erg schizofreen om hier te antwoorden in de lijn van het regeerakkoord, maar tegelijkertijd te moeten vaststellen dat u op dit punt alleen nog maar in eigen naam of in naam van uw partij spreekt?

De voorzitter: Het incident is gesloten.
